

מדינת ישראל

משרד המשפטים

המחלקה למשפט ציבורי-מינהלי

ייעוץ וחקיקה

ירושלים: י"ב אדר תש"פ

08 מרץ 2020

תיקנו: 803-04-2019-001321

סימוכין: 803-99-2020-013111

לכבוד

שי גליק

shamaiglick@gmail.com: באמצעות מייל:

שלום רב,

הנדון: שימוש בסמכות הרשות המקומית להטיל מגבלות על פרסום מודעות

בתחומה

סמך: פנייתך למשנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט ציבורי-מינהלי) מיום 8.3.20

בהמשך לפנייתך שבסמך, ראה מכתבה של גבי דינה זילבר, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט ציבורי-מינהלי), המצורף בזאת.

בברכה,

שרון הברטס, עו"ד

מדינת ישראל¹

משרד המשפטים

המחלקה למשפט ציבורי-מינהלי

ייעוץ וחקיקה

ירושלים: י"ב אדר תש"פ

08 מרץ 2020

תיקנו: 803-04-2019-001321

סימוכין: 803-99-2020-013047

לכבוד
דפנה קינן
היועצת המשפטית לעיריית רעננה
[באמצעות מייל: keinan@raanana.muni.il](mailto:keinan@raanana.muni.il)

שלום רב,

הנדון: שימוש בסמכות הרשות המקומית להטיל מגבלות על פרסום מודעות

בתחומה

סמך: פנייתו של שי גליק מיום 8.3.20

1. מהפנייה שבסמך, המפנה לפרסום בתקשורת¹, עולה כי עיריית רעננה ביקשה להסיר שלט בנוסח "אבא ואמא = משפחה, האומץ להיות נורמלי" על רקע בקשה של חברת מועצת העיר.
2. תגובת העירייה שהובאה במסגרת הידיעה הייתה ש"הנושא טופל מידית אל מול החברה. ביקשנו להסיר כיוון שזה פוגע ברגשות הציבור".
3. כחלק מאחריותנו לליווי ההיבטים המשפטיים הנגזרים מנושא השלטון המקומי, ובמסגרת השיח שנערך בין השלטון המרכזי לבין השלטון המקומי, נבקש להביא לידיעתכם שעל החלטה דומה של עיריית ירושלים ניתן זה לא כבר פסק הדין², ושבמסגרת הליך זה מצא לנכון היועץ המשפטי לממשלה להתייזב ולהציג את עמדתו.
4. באותו המקרה, בעמדת היועץ המשפטי לממשלה שהוגשה לבית המשפט, הכיר היועץ בכך שהאמור בשלטי הפרסום עלול לעורר רגשות קשים בקרב חלקים מהציבור, אך הבהיר כי לא ניתן לומר שהפגיעה ברגשות הציבור עולה על 'סף הסיבולת' שניתן להכיל בחברה דמוקרטית. לפיכך, עמד היועץ על כך כי בהתאם להלכה הפסוקה ולמעמדו המיוחד של חופש הביטוי בשיטתנו המשפטית, אין מדובר במקרה חריג המקיים לרשות המקומית סמכות להטיל מגבלות על חופש הביטוי.
5. גם בפסק הדין, הבהיר בית המשפט המחוזי כי הגם שראש העיר רשאי להחליט בכל מקרה המגיע לפתחו לגופו, יש לערוך את הבחינה לאורה של פסיקת בית המשפט העליון והמבחינים שנקבעו, תוך התחשבות בעמדת היועץ המשפטי לממשלה, כפי שניתנה במסגרת בהליך זה, בטרם יקבל את החלטתו.
6. במילים אחרות, חופש הביטוי הוא זכות יסוד מרכזית בכל משטר דמוקרטי. חוקי עזר מסמיכים רשויות מקומיות לסרב לתת היתר וכן לבטל היתר שניתן, בין השאר, אם לדעת

¹ אשר אטדגי, "אמא ואבא = הסרה: העירייה תסיר שלט בצומת רעננה נגד להט"ב" mynet רעננה 5.3.20.
² עת"ם 11996-06-19 דרור משימות לאומיות (ע"ר) נ' עיריית ירושלים (ניתן ביום 20.1.20).

ראש הרשות המקומית השילוט פוגע ברגשות הציבור. יחד עם זאת, יש להפעיל סמכות זו בהתאם לפסיקה מבוססת ורבת שנים של בית המשפט העליון, אשר לפיה לחופש הביטוי יינתן דרך כלל מעמד בכורה גם מקום שחופש זה מנוצל לפגיעה ברגשות, ואפילו מדובר בפגיעה ממשית. רק במצבים חריגים וקיצוניים שבהם הפגיעה היא מעבר לסף הסיבולת האנושי שראוי לשאתו במשטר דמוקרטי, באופן שעלול להפר באופן ממשי את שלום הציבור ואת הסדר הציבורי, היא מקום להגבלה מידתית של חופש הביטוי.³

7. לשימושכם, מצורפים לכאן עמדת היועץ המשפטי לממשלה ופסק הדין בהליך האמור. נשמח כמובן לעמוד לרשותכם לכל שאלה.

בברכה,
דינה זילבר

משנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט ציבורי-מינהלי)

העתק:

לשכת היועץ המשפטי לממשלה

רז נזרי, משנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט ציבורי-חוקתי)

יהודה זמרת, היועץ המשפטי למשרד הפנים

איל זנדברג, ראש אשכול, המחלקה למשפט ציבורי-חוקתי בייעוץ וחקיקה

אורן פונו, ראש אשכול, המחלקה למשפט ציבורי-מינהלי בייעוץ וחקיקה

גאל אזריאל, המחלקה למשפט ציבורי-חוקתי בייעוץ וחקיקה

שרון רוברטס, המחלקה למשפט ציבורי-מינהלי בייעוץ וחקיקה

³ ראו למשל, עע"ם 4058/16 עיריית גבעת שמואל נ' מכון אריק לפיוס לסובלנות ושלוש ע"ש אריה צבי פרנקטל הי"ד (ניתן ביום 26.6.17) המפנה לע"א 105/92 ראם מהנדסים קבלנים בע"מ נ' עיריית נצרת עילית, פ"ד מוז(5) 189 (1993); ובג"ץ 6226/01 אינדור נ' ראש עיריית ירושלים, פ"ד נו(2) 157 (2003).

בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

לפני כב' הש' ארנון דראל

בעניין:

דרור משימות לאומית (ע"ר)

ע"י ב"כ עו"ד משה פולסקי

מרחוב אבן דגן 5, ירושלים, 9387205

טלפון: 052-4741185; פקס: 077-444887

העותר

- נגד -

1. עיריית ירושלים

ע"י עוה"ד אלי מלכה ו/או אשר עמרם

מרחוב כיכר ספרא 8, ירושלים, 9414109

טלפון: 02-6297592; פקס: 02-6296490

2. זוהר חוצות בע"מ

פקס: 08-8535535

הנתבעת

היועץ המשפטי לממשלה

באמצעות ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

מרחוב מח"ל 7, מעלות דפנה, ת.ד. 49333, ירושלים, 91493

טלפון: 073-3920000; פקס: 02-6468053

מתייצב להליך

עמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 12.9.2019, ובהמשך להודעה בדבר התייצבותו להליך, מתכבד היועץ המשפטי לממשלה להגיש את עמדתו.

1. כעולה מהעתירה שבכותרת, העותרת פרסמה על לוחות מודעות ברחבי העיר ירושלים, שלטי פרסום באמצעות המשיבה 2 (משרד פרסום) בנוסח: "אבא ואמא = משפחה, האומץ להיות נורמלי".

2. העתירה דן הוגשה על-ידי העותרת בבקשה, כי בית המשפט הנכבד יורה למשיבות שלא להסיר שלטי פרסום שנתלו מטעם העותרת על לוחות מודעות ברחבי העיר ירושלים, ולחילופין, ככל שהמודעות הוסרו להורות על תלייתן מחדש.
3. בד בבד עם הגשת העתירה, הגישה העותרת בקשה למתן צו ביניים במסגרתה ביקשה, כי בית המשפט הנכבד יורה למשיבות שלא להסיר שלטי פרסום שנתלו מטעם העותרת על לוחות מודעות ברחבי העיר ירושלים. בתגובת המשיבה 1 הובהר, כי שלטי הפרסום הוסרו מלוחות המודעות ולפיכך נטען, בין היתר, כי מדובר בבקשה תיאורטית.
4. בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 6.6.2019 נדחתה בקשת העותרת למתן צו ביניים ובמסגרת זו נקבע, כי בשים לב לכך שלטענת העותרת, "עניינה הוא בקמפיין פוזיטיבי, הנועד לקדם ערכי משפחה מקובלים ויסודיים" – הרי שהוא אינו מתוחם בהכרח בנקודת הזמן הנוכחית ואין הצדקה למתן צו זמני בטרם בירור העתירה, וזאת שעה שניתן יהיה לחדש את הקמפיין ולהציב את השלטים מחדש ככל שעמדת העותרת תתקבל.
5. בדיון שנערך לפני בית המשפט הנכבד ביום 12.9.2019, הורה בית המשפט כדלהלן: **"בהתחשב בשאלות העולות בעתירה זו ונלמדות מכתב העתירה, מכתב התשובה ומעיקרי הטיעון הגעתי לכלל מסקנה שיש מקום לפנות ליועץ המשפטי לממשלה ולבקש את התייצבותו בהליך זה, זאת בהתאם לפקודת סדרי הדין (התייצבות היועץ המשפטי לממשלה) (נוסח חדש)".**
6. לנוכח האמור, מצא לנכון היועץ המשפטי לממשלה להתייצב להליך ולהציג את עמדתו כדלהלן.
7. הלכה מושרשת היא שיש לפרש את הסמכות של הרשות המקומית להטיל מגבלות על פרסום מודעות בתחומה כך שהיא חלה בעיקר בהקשרים העוסקים **"בגודל המודעה, בצורתה, באופן הדבקה ובמשך הזמן שתהא מודבקה"**, להבדיל מהתערבות בתוכנה (ראו למשל ע"ם 4058/16 עיריית גבעת שמואל נ' מכון אריק לפיוס סובלנות ושלוש ע"ש אריה צבי פרנקטל הי"ד (פורסם בנבו, מיום 26.6.2017) (להלן: **"פרשת גבעת שמואל"**) המפנה לע"א 105/92 **ראם מהנדסים קבלנים בע"מ נ' עיריית נצרת עילית**, פ"ד מז(5) 189 (1993). עוד ראו סעיף 2 להנחיית היועץ המשפטי לממשלה מספר 1.1912 שכותרתה **"תחולת חוקי עזר של רשויות מקומיות על תעמולת בחירות ועל שלטים ומודעות בעלי מסר פוליטי"**.
8. הפסיקה הציבה רף גבוה להטלת כל מגבלה על חופש הביטוי הפוליטי בשל תוכן הביטוי. בתוך כך, הרף שנקבע לפגיעה, כאמור, בשל פגיעה ברגשות הציבור הוא גבוה במיוחד.

9. וכך מסכם כב' השי' י' דנציגר בפרשת גבעת שמואל את הפסיקה בעניין זה (סעיף 13 לחוות דעתו):

"כך, נפסק בעבר, כי אסור לעירייה להורות על מגבלה שלפיה מודעות בלוחות הכלליים המצויים במרחב העיר תפורסמנה כולן או רובן בשפה העברית בלבד (עניין ראם, שם). בדומה נפסק, כי אין עירייה רשאית לסרב לפרסום מודעה פוליטית שבה נכתב "יוסף שריד - שמש של ערפאת", כאשר נקבע כי לפרש בצמצום כל הוראה ה"מסמיכה" לכאורה את ראש העירייה לסרב לפרסום מודעות על בסיס תוכן. באותו עניין אף הודגש כי הגבלה על תוכן, ראוי שתישמר לאותם מצבים חריגים, המוסדרים בסעיף 4(ב) לחוק העזר בענייננו ומקביליו בחוקי עזר אחרים, שבהם מדובר בפגיעה קשה וכבדה במיוחד ברגשות הציבור, או שמדובר במקרים שבהם הפרסום יהווה בבירור עבירה פלילית (בג"ץ 6226/01 אינדור נ' ראש עיריית ירושלים 2.2.2003), (להלן: עניין אינדור)). בפסיקה דומה קבע השופט ע' פוגלמן - אז בכובעו כשופט בבית המשפט המחוזי - כי אין עירייה רשאית לסרב לפרסום מודעות פוליטיות מטעם תנועת "יש גבול" נגד "הכיבוש" שכן "אין כל אחיזה, בין בחוק העזר ובין בחקיקה הראשית, להגבלה כוללת של חופש הביטוי הפוליטי" וגם "הטענה כי לרשות העותר עומדים אמצעי פרסום אלטרנטיביים לא מרפאת את הפגיעה בזכותו" (עת"ם (מינהליים תל-אביב יפו) 1282/02 הס נ' ראש עיריית תל-אביב-יפו, פסקה 10 (9.7.2002), (להלן: עניין הס)).

כידוע, הרף להטלת מגבלה על חופש הביטוי בשל פגיעה ברגשות הציבור, בפרט בהקשר הפוליטי, הוא גבוה ביותר. מדובר על התערבות במקרים בהם הפגיעה "מזעזעת את אמות הסיפים של הסובלנות ההדדית" (ר' בג"ץ 6126/94 סנש נ' רשות השידור, פ"ד נג(3) 817, 839 (1999); ברק, בעמ' 740; ברק מדינה דיני זכויות האדם בישראל 513 (2016)). מקרים אלו עוסקים בביטויים המצויים, לעניות דעתי, בספירה אחרת לגמרי מהביטוי הניצב במוקד ענייננו, שאף אם יש בחברה אנשים שיסלדו ממנו, קשה עד מאוד להגדירו כביטוי בלתי ניתן להכלה בחברה דמוקרטית. מסיבה זו, איני חושב שיש תחולה לסעיף 4(ב) לחוק העזר העירוני בנסיבות ענייננו."

10. במקרה שלפנינו, החלטת המשיבה 1 הייתה להורות על הסרת מודעות שנתלו על לוחות מודעות עירוניים ברחבי העיר ומכילות את הכיתוב: "אבא ואמא = משפחה, האומץ להיות נורמלי" כשבאותיות קטנות יותר צוינו שם העמותה המפרסמת "חזון" ומטרתה "מצביעים סדר יום יהודי במדינה". זאת, בטענה כי "תוכן המודעה הנדונה עלול לפגוע ברגשותיו של חלק מהציבור המתגורר בירושלים [...]" (ראו הודעה של מנהלת מחלקה בכירה לפרסום חוצות לעירייה מיום 4.6.2019 שצורפה כנספח לעתירה).

11. בחוות דעת משפטית שניתנה על-ידי הייעוץ המשפטי של המשיבה 1 ביום 5.6.2019 (חוות הדעת צורפה כנספח ג' לבקשת העותרת למתן צו ביניים, להלן: "חוות הדעת המשפטית"), נכתב כדלהלן: "המודעה לכאורה "נייטרלית", מציינת את המקובל או הרווח בתיאור "משפחה" תוך שימוש בביטוי "נורמלי" כלפי האמור (מבקשי הפרסום מסרו כי לא מוכנים לוותר על הביטוי "האומץ להיות נורמאלי"). עם זאת, המודעה פוגעת במשתמע בקהילות ובהורים שאינם משפחות במתכונת הרווחת כנ"ל (כגון זוגות הומוסקסואלים, לסביות, משפחות חד הוריות), שאף התלוננו לרבות באמצעות נציגי ציבור ו-"הבית הפתוח" (ארגון למען זכויות הלהט"ב) כלפי מודעה הזו שהייתה תלויה על מבנה פרטי. הביטוי "מציבים סדר יום יהודי במדינה" מוסיף על הפגיעה בכך שמרמז כי למשפחות האחרות פגם ביהדותן" (ראו סעיף 7 לחוות הדעת המשפטית, הדגשה במקור).

12. בהמשך חוות הדעת המשפטית מודגש בסעיף 11 הטעם להסרת הפרסום בשל הפגיעה ברגשות הציבור "במכלול הנסיבות האמורות, והפגיעה גם אם במשתמע ברגשות חלק מהציבור בהיבט הנוגע ישירות למהותו ולאורח חייו, לדעתנו רשאית העירייה לפי שיקול דעתה להימנע מלתת מקום לפרסום פוגעני זה על מתקניה, וכן לדרוש הסרת מודעה שכבר נתלתה" (הדגשה במקור). ראו עוד בסעיף 13 המסכם את חוות הדעת המשפטית, המפנה חזרה לסעיף 7 וכך נכתב בחוות הדעת: "... נוכח היות המודעה פרסום פוגעני כמפורט בסעיף 7 לעיל".

13. בתגובת המשיבה 1 לעתירה נטען, באופן רחב יותר שהשימוש בסמכות הוא "לנוכח העצימות – הנובעת הן מההיקף, הן מהמיקום והן מסמיכות לוחות הזמנים, פוגעת, ברמת ודאות קרובה לוודאי, באופן משמעותי ביותר בציבור רחב בעיר ובכלל" (מתוך פתח דבר לתגובת המשיב 1). כך גם בסעיף 23 לתגובה צוין, כי לעירייה הסמכות להתערב בתוכן שפוגע כאמור ברגשות הציבור "... בהתחשב בנסיבות העבר בהן התגלתה אלימות כלפי משתתפי המצעד, ולפיכך, יש לנקוט משנה זהירות בעתיד".

14. עמדת היועץ המשפטי לממשלה היא, בהתאם לפסיקות בית המשפט העליון שצוינו לעיל, כי סמכות הרשות המקומית להטיל מגבלות על מודעות בתחומה בשל פגיעה ברגשות הציבור צריכה להיות שמורה למקרים חריגים ביותר בהם מדובר בפגיעה קשה וכבדה העולה על הנסבל בחברה דמוקרטית.

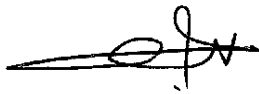
15. בענייננו, בלי להתעלם מכך שהאמור בשלטי הפרסום עלול לעורר רגשות קשים בקרב חלקים מהציבור, לא ניתן לומר שהפגיעה ברגשות הציבור עולה על 'סף הסיבולת' שניתן להכיל בחברה דמוקרטית. לפיכך, אין מדובר, בהתאם להלכה הפסוקה ולמעמדו המיוחד של חופש הביטוי בשיטתנו המשפטית, במקרה חריג המקיים לרשות מקומית סמכות להטיל מגבלות על חופש הביטוי ועל הדעות שמושמעות בספרה הציבורית בתחומי הרשות.

16. לנוכח האמור, לעמדת היועץ המשפטי לממשלה, השיקול של פגיעה ברגשות הציבור לא הצדיק בנסיבות העניין את הוראת המשיבה 1 להסיר את המודעה.

17. היועץ המשפטי לממשלה יוסיף ויציין, כי במכלול השיקולים הרלוונטיים יש לייחס משקל לעיתוי הפרסום, שהיה בסמוך למצעד הגאווה, ובכך היה בשילוט האמור הפגנת ביטוי נגד

הביטויים המושמעים במסגרת האירוע. יודגש כי לעמדת היועץ המשפטי לממשלה גם ללא קשר לעיתוי האמור, החלטת המשיבה 1 לדרוש את הסרת הפרסום הספציפי אינה עולה בקנה אחד עם גדרי ההסמכה שבחוק העזר, כפי שפורט בפסקי הדין של בית המשפט העליון כמפורט לעיל.

18. בשים לב לאמור, עמדת היועץ המשפטי לממשלה היא כי לא הייתה הצדקה בנסיבות העניין להחלטת המשיבה 1 להורות על הסרת שלטי החוצות שהוצבו על לוחות המודעות ברחבי העיר ירושלים.

משה וילינגר, עו"ד

פרקליטות מחוז ירושלים – אזרחי

א' כסלו תש"פ, 29 נובמבר 2019.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

20 ינואר 2020

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 11996-06-19 דרור- משימות לאומיות (ע"ר) נ' עיריית ירושלים ואח'

בעניין: **דרור- משימות לאומיות (ע"ר)**
ע"י עו"ד משה פולסקי

העותרת

נגד

1. **עיריית ירושלים**
ע"י המחלקה המשפטית

2. **זוהר חוצות**

המשיבות

ובעניין **היועץ המשפטי לממשלה**

ע"י עו"ד משה וילינגר, פרקליטות מחוז ירושלים – אזרחי

המתניצב

פסק דין

עניינה של העתירה הוא בהחלטת המשיבה 1 (להלן: **העירייה**) להורות למשיבה 2 להסיר שלטי פרסום שנתלו מטעמה של העותרת על מתקני פרסום המודעות ברחבי העיר ירושלים. שלטי הפרסום היו בנוסח "**אמא ואבא=משפחה, האומץ להיות נורמלי**". אף שההחלטה ניתנה עובר למצעד הגאווה בחודש יוני 2019 העותרת הבהירה כי מדובר בקמפיין רלוונטי גם למועדים אחרים.

בדיון שהתקיים ביום 12.9.19 הצדדים לא התנגדו להצעת בית המשפט לפנות ליועץ המשפטי לממשלה בכדי שיתייצב להליך ויביע את עמדתו וזאת בהתאם לפקודת סדרי הדין (התייצבות היועץ המשפטי לממשלה)(נוסח חדש).

היועץ המשפטי לממשלה הגיש לבית המשפט את עמדתו לפיה "סמכות הרשות המקומית להטיל מגבלות על מודעות בתחומה בשל פגיעה ברגשות הציבור צריכה להיות שמורה למקרים חריגים ביותר בהם מדובר בפגיעה קשה וכבדה העולה על הנסבל בחברה דמוקרטית" (פסקה 14 לעמדת המתניצב). לאחר שהיועץ המשפטי לממשלה בחן את נסיבות המקרה הוא הביע את עמדתו לפיה "השיקול של פגיעה ברגשות הציבור לא הצדיק בנסיבות העניין את הוראת המשיבה 1 להסיר את המודעה".

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

20 ינואר 2020

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 11996-06-19 דרור- משימות לאומיות (ע"ר) נ' עיריית ירושלים ואח'

בהמשך הודעת היועץ המשפטי לממשלה הוא הוסיף כי :

"במכלול השיקולים הרלוונטיים יש לייחס משקל לעיתוי הפרסום, שהיה בסמוך למצעד הגאווה, ובכך היה בשילוט האמור הפגנת ביטוי נגד הביטויים המושמעים במסגרת האירוע. יודגש כי לעמדת היועץ המשפטי לממשלה גם ללא קשר לעיתוי האמור, החלטת המשיבה 1 לדרוש את הסרת הפרסום אינה עולה בקנה אחד עם גדרי ההסמכה שבחוק העזר, כפי שפורט בפסקי הדין של בית המשפט העליון" (פסקה 17).

לאחר הגשת עמדת היועץ המשפטי לממשלה הודיעה היועץ המשפטי לעיריית ירושלים, עו"ד א' מלכה כי העירייה מקבלת "עקרונית את עמדת היועמ"ש לממשלה ולא תמנע את הצבת המודעה".

עם זאת, העירייה סייגה את הסכמתה תוך שהבהירה את הדברים הבאים :

"המשיבה ערה לזכות היסוד החוקתית של חופש הביטוי אך סבורה שבנסיבות מסוימות ולאור ניסיון העבר במצעדי הגאווה בעיר ירושלים היתה לה הזכות לא לאשר פרסום המודעה ערב מצעד הגאווה והמשיבה שומרת על זכותה לשקול כל מקרה המגיע לפתחה לגופו, והודעה זאת ניתנת ברגשות מעורבים ובלב כבד" (פסקה 8).

העותרת שהתבקשה להתייחס לעמדת היועץ המשפטי לממשלה ולעמדת העירייה מפנה לכך שלפי עמדתו של היועץ המשפטי לממשלה החלטת העירייה ניתנה בחריגה מסמכות, גם כאשר מדובר בהצבת שלטים בסמוך למצעד הגאווה. לפיכך היא מבקשת כי בית המשפט יכריע גם ביחס לפרסום וגם ביחס למועד הפרסום שבעניינו נסבה העתירה. לדידה של העותרת יש לאפשר לה להשמיע את עמדותיה במרחב הציבורי בכל ימות השנה, וקיימת החובה לאפשר לה לעשות כן גם בסמיכות למצעדי הגאווה.

לאחר העיון בעמדת הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי נוכח הודעתה של העירייה, ובכפוף להבהרות שלהלן העתירה מיצתה את עצמה. כעולה מהודעתו של היועץ המשפטי לעירייה, העירייה מקבלת על עצמה את עמדתו העקרונית של היועץ המשפטי לממשלה לפיה אין להימנע מהצבת מודעות ושילטי פרסום בנוסח הנדון בעתירה, ולדידי ניתן להסתפק בהצהרה זו.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

20 ינואר 2020

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 11996-06-19 דרור- משימות לאומיות (ע"ר) נ' עיריית ירושלים ואח'

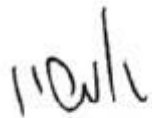
אשר להסתייגות, שבה העירייה שומרת לעצמה את הזכות להחליט בכל מקרה המגיע לפתחה לגופו, הרי שזכות זו היא מובנת מאליה. סמכות ראש העיר מחייבת את הפעלת שיקול דעתו בכל מקרה ומקרה, והפעלת הסמכות מחייבת בחינה פרטנית של הנוסח המיועד לפרסום, המיקום והעיתוי בכל מקרה ומקרה, תוך עריכת האיזון הנדרש בין השיקולים השונים.

עם זאת, מובהר כי בחינה כזו צריכה להיעשות גם לאורה של פסיקת בית המשפט העליון, והמבחנים שנקבעו, תוך שעל ראש העיר להתחשב גם בעמדת היועץ המשפטי לממשלה, כפי שניתנה במסגרת הליך זה, בטרם יקבל את החלטתו.

לאור האמור לעיל איני רואה מקום להרחבה נוספת או לקיום דיון תיאורטי בפרסומים עתידיים, שעה שהעירייה הצהירה כי "מקבלת היא, עקרונית, את עמדת היועמ"ש לממשלה ולא תמנע את הצבת המודעה". ככל שתתקבל החלטה שונה, שדעתה של העותרת לא תהיה נוחה ממנה, היא תוכל לשוב ולפנות לבית המשפט אגב החלטה קונקרטיית.

לסיכום, נוכח כל האמור, ובכפוף למפורט לעיל ולהצהרת היועץ המשפטי לעירייה וההבהרה שניתנת בפסק הדין, העתירה מיצתה את עצמה והיא נמחקת. בהינתן מורכבות השאלה והדרך המקוצרת שבה הגיע ההליך אל סיומו לא ראיתי מקום לעשות צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ג טבת תש"פ, 20 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.

ארנון דראל, שופט